

POPCD VAN DE WEEK
Robert Palmer - Drive

Het wordt druk in de rockhemel: Johnny Cash, Warren Zevon, Elliott Smith, Robert Palmer. De laatste, volgens het blad *Rolling Stone* de bestgeklede popzanger ter wereld, overleed 26 september, 54, in Parijs aan een hartaanval. Ijdeltuit pur sang ('Wat heb je een leuke laarsjes aan, waar heb je die gekocht?' vroeg hij me ooit bij een interview) maakte Palmer zijn interessantste werk in het begin. De grote populariteit kwam later. Als zoon van een Engelse beroepsmilitair verhuisde hij vaak totdat hij in Engeland voor de muziek koos. De gedistingeerde zanger had zijn eerste succes met Vinegar Joe, naast de extraverte Elkie Brooks. Halverwege de jaren '70 ging hij solo. Zijn eerste elpees, *Pressure drop*, *Sneakin' Sally through the alley*, *Some people can do what they like*, werden in de pers uitbundig geprezen, maar het grote publiek liet het afweten. Muziek uit New Orleans, reggae en calypso waren zijn inspiratie. Rond 1980 kwam het gladdere commerciële succes met als megahit 'Addicted to love'. De bijbehorende videoclip – 'ladies' man' Palmer omringd door vrijwel identieke modellen met gitaren – werd klassiek. Na jaren stilte was Palmer met *Drive* terug bij zijn grote liefde, de wortels van de rock. Vijftien covers van blues-, rhythm & blues-, rock-, calypsocomposities, één eigen song, pure New Orleans. De cirkel was rond met een van zijn beste solo-cd's. Die, was hij niet overleden, nauwelijks was opgemerkt, maar nu als sterk en waardig muzikaal testament de pophistorie ingaat.

Nathalie Kester